30/08/2019

Ο Μητρ.Βεροίας στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Ναούσης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Πέμπτη 29 Αυγούστου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Ναούσης, επί τη μνήμη της Αποτομής της Τιμίας Κεφαλής, του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου και Βαπτιστού.

Στο τέλος ο Σεβασμιώτατος ευλόγησε την καθιερωμένη φασολάδα, η οποία μοιράστηκε σε όλους τους προσκυνητές.

Διαβάστε αναλυτικά την ανακοίνωση της Ιεράς Μητροπόλεως:

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

«Καί ἐξελθοῦσα εἶπε τῇ μητρί αὐ-τῆς· τί αἰτήσομαι; ἡ δέ εἶπε· τήν κε-φαλήν Ἰωάννου τοῦ βαπτι-στοῦ».

Μία ἀποτρόπαιη σκηνή μᾶς πε-ρι-έ-γραψε τό εὐαγγελικό ἀνάγνω-σμα τῆς σημερινῆς ἑορτῆς. Ἕνα βασι-λι-κό δεῖπνο στά γενέθλια τοῦ βα-σι-λέως Ἡρώδου, ὅπου ἐκλεκτοί συν-δαιτυμόνες εὐφραίνονται καί ἀπο-λαμβάνουν μαζί του. Ἡ χαρά ὅ-μως αὐτή ἔχει μία τραγική κα-τά-λη-ξη, γιατί τό δῶρο πού ζητᾶ ἡ Σαλώμη, ἀκολουθώντας τή συμ-βου--λή τῆς μητέρας της, εἶναι ἡ κε-φαλή τοῦ Τιμίου Προδρόμου. Καί ἡ ἐπιθυμία της πραγματο-ποι-εῖται.

Ποιός εἶναι ὅμως ὁ λόγος αὐτοῦ τοῦ φρι-κτοῦ σκηνικοῦ καί αὐτοῦ τοῦ αἱμοσταγοῦς δώρου;

Δέν εἶναι δύσκολο νά τόν ἀνα-κα-λύψει κανείς. Εἶναι ὁ ἐγωισμός. Ὁ πληγωμένος ἐγωισμός τῆς Ἡρω-δι-ά-δος, γιά τήν ὁποία ἤλεγχε ὁ Τί-μιος Πρόδρομος τόν Ἡρώδη, κα-θώς ζοῦσε μαζί της, ἐνῶ ἦταν γυ-ναίκα τοῦ ἀδελφοῦ του.

Αὐτός ὁ ἐγωισμός ἦταν ὁ λόγος, πού ἔκανε τόν Ἡρώδη, παρότι πί-στευε ὅτι ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος ἦταν ἕνας δίκαιος καί ὅσιος ἄν-δρας, ἦταν ἕνας προφήτης τοῦ Θεοῦ, νά τόν ἀποκεφαλίσει.

Ἕνας ἐγωισμός ἦταν ὁ λόγος, γιά τόν ὁποῖο ἕνα εὐφρόσυνο δεῖπνο μετετράπη σέ σκηνή μαρτυρίου καί ἔγινε ἀφορμή νά κλείσει ὁ ἐπί-γειος κύκλος τῆς ζωῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου μέ μαρτυρικό τρόπο.

Καί μπορεῖ γιά ἐκεῖνον πού εἶχε ζήσει μία ζωή ἀποκλειστικά ἀφιε-ρω-μένη στόν Θεό, μία ζωή ἀπό-λυ-τα ἀσκητική ἀλλά καί ἱεραπο-στο-λική, ἐφόσον αὐτός ἦταν πού κα-λοῦσε τούς ἀνθρώπους σέ με-τά-νοια προετοιμάζοντάς τους γιά τήν ἔλευση τοῦ Χριστοῦ, ἡ ἀπο-το-μή τῆς τιμίας κεφαλῆς του νά τοῦ χάρισε ἕναν ἀκόμη στέφανο δόξης κοντά στούς ἄλλους πού θά τοῦ ἀπένειμε ὁ Θεός, ἀλλά γιά τά τρία πρόσωπα πού συμμετεῖχαν στό ἀνο-σιούργημα αὐτό, τό κάθε ἕνα μέ τόν δικό του τρόπο, δέν παύει νά ἀποτελεῖ μία τραγική συ-νέπεια τοῦ καταστροφικοῦ πά-θους τοῦ ἐγω-ισμοῦ.

Γι᾽ αὐτό καί σήμερα πού ἐπιτε-λοῦ-με τή μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἁγίου Προδρόμου καί βαπτιστοῦ Ἰωάννου στήν Ἱερά αὐτή Μονή πού τόν τιμᾶ ὡς προ-στάτη καί ἔφορό της, ἄς προσπα-θήσουμε νά συνειδητοποιήσουμε πόσο ἐπικίνδυνο καί πόσο ὀλέθριο πάθος εἶναι ὁ ἐγωισμός, ἀπό τόν ὁποῖο κανείς μας δέν μπορεῖ νά πεῖ ὅτι εἶναι ἀπαλλαγμένος. Ὅλοι ἔχουμε ἐγωισμό, εἴτε ἐκφράζεται ὡς

αὐξη-μένη αὐτοπεποίθηση καί μεγάλη ἰδέα πού ἔχουμε γιά τόν ἑαυτό μας, ὅτι εἴμεθα δηλαδή κά-ποιοι καί δέν ἀνεχόμεθα κανείς νά μᾶς παρατηρήσει ἤ νά μᾶς θίξει, εἴτε ἐκ-φράζεται ὡς ἐμμονή στήν ἄποψή μας, στή γνώμη μας καί στό θέλημά μας, εἴτε μέ ὁποιονδή-πο-τε ἄλλο τρόπο.

Καί μπορεῖ βεβαίως ὁ δικός μας ἐγωισμός νά μήν φθάνει στό ση-μεῖο πού ἔφθασε αὐτός τῆς Ἡρω-διάδος, δηλαδή στόν φόνο καί στόν ἀποκεφαλισμό τοῦ Τι-μίου Προδρόμου, ἀλλά φθάνει σέ ση-μεῖο νά πληγώνει καί νά πι-κραί--νει ἀν-θρώπους, ἀλλά καί νά δηλητη-ρι-άζει τήν ψυχή μας, ἀπο-μακρύ-νοντάς την ἀπό τόν Θεό καί ὁδη-γώντας την στήν κατα-στροφή καί τήν ἀπώλεια. Διότι ὅποιος ἔχει ἐγωισμό καί δέν προσπαθεῖ νά τόν ξεριζώσει ἀπό τήν ψυχή του, αὐ-τός δέν μπο-ρεῖ νά καλλιεργήσει καί νά ἀπο-κτήσει καμία ἀρετή.

Γι᾽ αὐτό καί ἡ Ἐκκλησία μας συ-στήνει ὡς βάση καί θεμέλιο κάθε ἀρετῆς τήν ταπεινοφροσύνη. Αὐτή εἶναι τό εὔφορο ἔδαφος γιά κάθε ἀρετή. Αὐτή εἶναι ἡ στέρεη πέτρα γιά κάθε πνευματική οἰκοδομή, για-τί ὁ ταπεινός ἄνθρωπος ἔχει τή χάρη τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπιβλέπει πάντοτε «ἐπί τόν ταπεινόν καί ἡσύχιον καί τρέμοντα τούς λό-γους» του.

Καί αὐτή τήν ταπείνωση μᾶς δι-δάσκει μέ τό παράδειγμά του καί ὁ ἑορταζόμενος Τίμιος Πρόδρομος, ὁ ὁποῖος παρότι ἦταν «ὁ μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν», σύμφωνα μέ ὅσα εἶπε ὁ Χριστός μας, παρότι ἦ-ταν ὁ Πρόδρομος τοῦ Κυρίου, ὁμολογοῦσε ὅτι ὄχι μόνο δέν εἶναι ἄξιος νά τόν βαπτίσει ἀλλά οὔτε καί νά λύσει «τόν ἱμάντα τῶν ὑπο---δημάτων» του.

Αὐτήν τήν ταπείνωση τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου ἄς ἀγω-νισθοῦμε νά μιμηθοῦμε καί ἐμεῖς μέ τίς ἀσθενεῖς μας δυνάμεις, ἀπο-φεύγοντας τίς ὀλέθριες συνέπειες τοῦ ἐγωισμοῦ τῆς Ἡρωδιάδος, προ--κειμένου νά ἔχουμε τήν χάρη καί τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ καί νά ἀξιωθοῦμε διά πρεσβειῶν καί τοῦ τιμωμένου ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προ-δρόμου καί βαπτιστοῦ τοῦ Κυ-ρίου μας, νά προαγόμεθα στήν ἐν Χριστῷ ζωή, θεμέλιο τῆς ὁποίας εἶ-ναι, ὅπως εἶπα, ἡ ταπείνωση, ὥστε νά κερδί-σου-με καί τή σωτηρία μας.

Ἄν πραγματικά ἤρθαμε σήμερα ὅλοι μας ἐδῶ γιά νά τιμήσουμε τόν τίμιο Πρόδρομο, δέν ὑπάρχει ἄλλο κήρυγμα τό ὁποῖο κάνει ὁ τίμιος Πρόδρομος πρός ὅλους μας. Ποιό ἦταν τό κήρυγμά του; «Μετανοεῖτε». Καί ἄν δέν ἔχουμε ταπείνωση, δέν μποροῦμε νά μετανοήσουμε. Ἄν δέν ἔχουμε ταπείνωση, ἡ ὁποία εἶναι ἡ βάση τῶν ἀρετῶν, πιστεύουμε ὅτι κάποιοι εἴμεθα καί δέν χρειαζόμεθα τή μετάνοια. Ἄς μετανοήσουμε, λοιπόν, καί πρῶτος ἐγώ, γιά νά μπορέσουμε ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως νά δοῦμε τόν τίμιο Πρόδρομο καί πάντας τούς Ἁγίους. Ἀμήν.